

[Bramsnæs.]

faaet en Form, som giver meget betydeligt Raaderum for saadanne Direktører. Det hedder i Lovforslagets § 48:

„En Direktør maa ikke uden Bestyrelsens Godkendelse indgaa Aftale mellem Selskabet og ham selv eller Aftale mellem Selskabet og Trediemand, hvori han har en betydeligere Interesse, der kan være stridende mod Selskabets.“

Man behandler altsaa Forhold, hvor man er klar over, at Direktørens personlige Interesse kan være stridende mod Selskabets, og saa siger man, at han ikke maa indgaa Aftale uden Bestyrelsens Godkendelse. Det lyder i og for sig overordentlig tiltalende; man gaar ud fra, at Direktøren i et saadant Tilfælde vil foreslaa Bestyrelsen en Aftale, som vedrører hans egne Forhold, og sige: Jeg kunde tænke mig det ordnet paa den Maade, men naturligvis, det kan ikke faa Betydning, før Bestyrelsen har godkendt det. Saaledes skulde man tro, Bestemmelsen skulde forstaaes, men det er ikke Meningen. Ved at læse Bemærkningerne vil man faa et helt andet Indtryk; dér hedder det angaaende dette Stykke:

„I Paragraffens 2det Stykke findes de tilsvarende Regler for Direktører, og man har her under Hensyn til, at en Direktør, der leder Selskabets daglige Forretninger, meget ofte kan komme ud for at skulle træffe hurtige Afgørelser, ment det rigtigt at foreslaa, at en Direktør, naar Bestyrelsens Godkendelse foreligger, kan indgaa Aftale mellem Selskabet og ham selv eller Aftale mellem Selskabet og Trediemand, hvori han har en betydeligere Interesse, der er stridende mod Selskabets.“

Jeg ved nu ikke, hvorfor det skal være nødvendigt at afslutte en saadan Forretning meget hurtigt. Her foreligger der en Interessesmodsatning mellem Direktøren og Selskabet, og saa siger man: Ja, det er skam nødvendigt, at en saadan Forretning bliver afsluttet meget hurtigt. Jeg vilde snarere sige, at det var nødvendigt, at Forretningen blev overvejet nogen Tid, inden den blev afsluttet. Dernæst fortsætter man:

„Efter Bestemmelsen skulde Bestyrelsens Godkendelse kunne indhentes, efter at den paagældende Aftale er indgaaet, ligesom Bestyrelsen paa Forhaand maatte kunne meddele en mere almindelig Godkendelse af saadanne Aftaler.“

Det vil sige, at Direktøren handler fuld-

kommen paa egen Haand, Bestyrelsens Godkendelse er givet paa Forhaand, han har Lov til at handle med Selskabet, slutte enhver Forretning mellem Selskabet og ham selv, Bestyrelsen har paa Forhaand godkendt det. Det forekommer mig, at en saadan Bestemmelse er umoralsk, jeg kan vanskelig tænke mig, at en Bestyrelse i Virkeligheden vil gøre det. Jeg er ikke sikker paa, at det sker under den nuværende Aktieselskabslov; det sker vist ikke i ret mange Selskaber, selv om det ikke er forbudt. Ligeftrem at sætte ind i Aktieselskabsloven, at man finder det rigtigt, at Direktøren faar en almindelig Bemyndigelse til at handle med sig selv som Selskabets Modpart, forekommer mig fuldkommen umoralsk. Det er mig ubegribeligt, at man overhovedet kan fremsætte et saadant Forslag. Jeg ved ikke, om der skal ligge en sproglig Fælde deri, at man i Lovforslaget kun siger Godkendelse, medens Bemærkningerne udtaler, at det ogsaa kan betyde Bemyndigelse forud, for jeg vil indrømme, at hvis jeg ikke havde læst Bemærkningerne, vilde jeg aldrig have troet, at der kunde være Tale om en forud given Bemyndigelse. Hvis man har faaet Lov til at gøre noget, idet man har faaet en almindelig Tilladelse dertil, kalder man det ikke Godkendelse, men Bemyndigelse; saaledes er dansk Sprogbrug, Godkendelse tænkes altid at være efterfølgende. Naar der staar i mange Love, at en Udgift skal godkendes af Finansudvalget, er det ikke en forudgaaende Godkendelse, men en, som først kommer, naar Udgiften foreligger og skal til Afgørelse. I selve Lovforslagets Tekst staar der altsaa Godkendelse, medens Bemærkningerne siger, at det skal betyde Bemyndigelse; men at en Direktør ligeftrem med Støtte i Loven kan faa Bemyndigelse til at handle, hvor hans egen Interesse er i Strid med Selskabets, som han skal bestyre, kalder jeg umoralsk, en saadan Bestemmelse kan ikke optages i en dansk Aktieselskabslov. Det forekommer mig, at det er et af de allervanskeligste Punkter, hvor man burde træffe saadanne Regler, at Bestyrelse og Direktion ikke kunde misbruge deres Magt, i Stedet for at sætte Bestemmelser ind, som tillader dem at gøre, hvad de har Lyst til, Bestemmelser, som viser, at man ønsker, der skal være Mulighed for det. Naar man ved, hvorledes der kan handles i Aktieselskaber, og hvorledes der er Mulighed for, at Direktører kan varetage deres egne Interesser i Modsætning til Selskabets, maa jeg sige, at det er en Bestemmelse, som